

[Holdgaard.]

er deres Raadgivere. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har jo sagt under den foregaaende Debat, at mangen god Venstregaardmand har listet sig op paa hans Kontor og spurgt, om ikke hans Sønner — eller Døtre — kunde faa Lov til at komme ind under denne Lovs Vilkaar, og jeg vil ikke antage, at disse ældre fornuftige Mennesker skulde være saa letsindige, som man undertiden kan paastaa det om Ungdommen, at man saadan kan lokke dem.

Men jeg skal gerne indrømme, at der er særlige Forhold i de sønderjydske Landsdele, og det er derfor Mening, at man vil foretage Jordopkøb i større Udstrækning dér end i det øvrige Land, mere samlede Jordopkøb — man kan kalde det Masseopkøb af Jord. Derfor kan der være nogen Begrundelse for, at man ikke her følger den Retningslinie, man fulgte i 1919 med Hensyn til de Arealer, der den Gang blev frigivet, men afviger noget fra den, og dette er der ogsaa taget Hensyn til i Bestemmelsen i § 4, som mit Parti kan tiltræde, om, at Ansøgerne kan faa af disse Jorder efter den gamle Husmandslovs Bestemmelser. Det forekommer mig, at det i Virkeligheden er et godt Tilbud, man her giver Ungdommen. Man siger: I kan faa Jorden til den Pris, som Staten erhverver den til, og saa faar I disse Laan til Bygninger og til Dels til Besætning. Jeg forstaar ikke rigtig, at man ikke kan være tilfreds med det, der staar her, saa meget mere som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal jo meget stærkt fremhævede i sin Tale forleden, at Staten med de Midler, der var til Raadighed, var i Stand til at erhverve Arealer billigere end den private i det frie Marked.

Naar man fra Venstres Side har indrømmet og fremhævet, at Staten kan købe Jorden billigere, end den private kan, saa skulde man dog synes, at alle mulige Ønsker var tilfredsstillt her. Men man synes alligevel ikke at være tilfreds med dette, hverken fra det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensens eller fra det ærede Medlem Hr. Ulrichs Side. Man taler stadig om denne Ligestilling, som man ikke hidtil synes at have fundet. Vi troede, man havde fundet den i 1923 — det var jo det, min Partifælle det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) læste op i Aftes —, den Gang det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente, at nu havde han netop faaet indført Bestemmelser i den gamle Husmandslov, hvorefter de økonomiske Vilkaar var blevet lige. Jeg vil gerne med den højtærede Formands

Tilladelse citere et Par Linier, idet det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) jo ikke fik Lejlighed til at afslutte. Jeg vil gerne citere de Slutningsbemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Landbrugsminister fremsatte i 1923 — det staar Sp. 1728:

„Jeg tror hermed at have omtalt de Ændringer, som er indført i dette Lovforslag vedrørende Opførelse af Husmandsbrug, og skal meget anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie, idet jeg altsaa tror, at der dermed er opnaaet en saadan Ligestilling med Loven af 4. Oktober 1919 vedrørende Oprettelse af Brug paa Jord i offentlig Eje, som vi alle, uanset hvilket Standpunkt vi i øvrigt har til de to Lovgivningssystemer, maa anse for ønskelig.“

Jeg synes, at den daværende Landbrugsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, her udtrykkeligt har slaaet fast, at nu har man faaet den økonomiske Lighed indført, som man fra alle Sider ønsker, uanset hvilke Synspunkter man ellers kan have; men man er altsaa tilsyneladende ogsaa gaaet fra det Standpunkt, man havde i dette Spørgsmaal, og nu faar man jo se, om man kan finde et nyt Standpunkt. Hvor længe man kan staa paa det, bliver selvfølgelig en Ting for sig.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen vil jeg gerne sige, at det var en noget besynderlig Motivering, han forsøgte at give, for at man ikke kunde og ikke burde oprette disse Brug efter 4. Oktober-Lovens Regler, naar han sagde, at man kunde befrygte, at hvis man gjorde det, saa vilde disse Husmænd danne Organisationer og stille Krav til Staten. Ja, man skulde jo ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen levede i det virkelige Liv, for hvis han gjorde det, vilde han jo vide, at de, som i særlig Grad danner Organisationer og stiller Krav, netop er de Husmænd, som har Jord efter den gamle Husmandslov, og derfor er der slet ikke noget betryggende for det ærede Medlem i at faa dem ført ind under denne Lovs Regler. Derfor synes jeg, det var en meget besynderlig Motivering at give for sit Standpunkt; men saadan er det, naar man skal til motivere Standpunkter, som er urimelige, saa tyr man til Udveje, som ikke altid er saa gode, men nu faar vi jo se, hvad de Herrer kan finde paa i det Udvalg, der forhaabentlig vil blive nedsat, men jeg tvivler meget paa, at man kan finde noget, der er tilfredsstillende.

Jeg har været en opmærksom Tilhører